

סקיצות תל-אביביות

מבלי להפריע

העיר מומרת בפעם האלף.
עיני הירח נוגות.
אל חיק האספלט מתנשח גור כלב.
הסבתא מוכרת עוגות.

הסבתא זקנה. השעה מאחרת.
כל אם לילדה מספרת ספור.
עומדת הסבתא קטנה וחזרת
מבלי להפריע את שלום הצבור.

שפתיה דקות. והעיר מצלצלת.
מיס ועד ים נוהרים הווגות.
אנחנו אוכלים ארחה מבשלת.
אולי רק הכלב רעב לעוגות.

שפתיה דקות. ובפעם האלף
אין ילד אומר לה: – ספרי לי ספור..
אל חיק האספלט מנמנם גור הכלב
מבלי להפריע את שלום הצבור.

אלף הן